एवं दुर्गसमाश्रयोऽपि न युज्यतइति दर्शयन्नाह दुर्गेत्यादि। १२ सर्गः
दुर्गाश्रितानामस्माकं दुर्गोपरोधं कुर्व्वतः शत्रोर्वञ्चनापि कालेन ज०म०
हे राजन् पार्ष्णिग्रहणादेः आदिशब्दादाटविकान्तपालादिप्रको
पस्य हेतुर्नास्ति यद्वशादुपरोधोन भविष्यति अत्र स्थितानां
क्षयएव केवलं न च शत्रोरुपरोधं कुर्व्वतः चिरेणापि हानिः
॥ ५२ ॥

दुर्गाश्रितानामित्यादि। दुर्गमाश्रित्य रामं वञ्चयिष्यामि इत्य भ०
त्रेदमुच्यते हे राजन् हे दशास्य दुर्गमाश्रितानामप्यस्माकं वञ्च
नापि कालेन पार्ष्णिग्रहणमित्रोद्यमादिरूपोहेतुरस्ति तस्मात् दुर्ग
स्थितानामपि क्षयएव यद्वा दुर्गाश्रितानामप्यस्माकं पार्ष्णिग्रह
णादिहेतुका हानिरवश्यं वञ्चनापि कालेन भविष्यति जगद्वैरि
त्वादस्माकमस्मिन्नवसरे अन्येऽपि पार्ष्णिग्राहादयोहानिं करि
ष्यन्तीत्यर्थः। पार्ष्णिः स्याद्दुर्गमस्त्रियां। स्त्रियां द्वयोः सैन्यपृष्ठे
पादग्राहे धनेऽपि चेति कोषः अस्मद्दुर्गोपरोधं कुर्व्वतस्तु शत्रोश्चि
रेणापि कालेन न हानिर्नापचयोभविष्यति अस्मदतिरिक्तस्य
तद्वैरिणोऽसत्वात् अतोदुर्गाश्रयोऽपि न युज्यते॥ ५२ ॥

शस्त्रं तरूर्व्वीधरमम्बुपानं वृत्तिः फलैर्नो गजवाजि
नार्य्यः। राष्ट्रं न पश्चान्न जनोऽभिरक्ष्यः किं दुःस्थमा
क्षच्च भवेत्परेषां ॥ ५३ ॥

युद्धशरीरोपयोगिनां सर्व्वदा सम्भवात् तदेव दर्शयन्नाह ज०म०
शस्त्रमित्यादि। तरवश्च उर्व्वीधराश्चेति जातिरप्राणिनामिति